

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYVÁRMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA

Az »Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egylet« hivatalos közlönye.
 Hírdetési ára: Egész évre 10 K. Negyedévre 2-50 K. Tanulóknak, jegyzőknél 8 K.
 Egy szám ára 20 fillér.

Az »Udvarhelyvármegyei Jegyzői Egylet« hivatalos közlönye.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal Kossuth-utca 14 sz. — Megjelenik minden vasárnap
 Nyilvántartás-szám: 80 fillér.

Árdrágítók.

Mindenki jól tudja, hogy a háboru árdrágítás. A falusi kistermelőtől a piacz nagyuraiig mindenki tudja, hogy a háboru a konjunkturalis haszon zuhogó forrása. Az a sokat emlegetett harmonia, a melyről közgazdasági szónokaink szavalni szoktak, a mezőgazdaság, a kereskedelem és ipar harmóniája, ime, megvalósult a háboru konjunkturalis hasznának hajszolásában. A kistermelő és árusító és mesterember, aki mélyen meggyőződten azt hirdeti, hogy a háboruban úgy illik, hogy minden drága legyen, s a nagyértékesítő, aki a piaczi összefüggésekbe belenéz, egyformán magától értetődőnek vallja, hogy a háboruadta konjunkturalisát a végtelenségig ki kell aknázni, s hogy ott, ahol ilyen szélsőséges konjunkturalis esetleg nem kínálkoznak, erőszakolni kell őket. És szenvedéses gondunkba, a világvérzésben való részünkbe belefogózik, hogy velük együtt fojtogasson bennünket, az a gond, hogy hogyan, miből viseljük el keserves életünket.

Vagyunk néhány százezeren, milliók is, akik a háboruban nem gazdagodtunk meg, akik nem veszünk részt az általánosnak mondott új vagyón-alakulásban. Csupa olyanok, akik még nem is kesergünk, amiért olyan fekete és fojtogató lett a gond, mert úgy érezzük, hogy kötelességünk a rettenetes világszenvedéssel együtt szenvedni, s akik talán erkölcstelenségnek tartanók, ha jól éreznők magunkat, amikor annyi vér folyik és könyű árad értünk és körülöttünk országunként, jövőnkért. Csak éppen értelmetlenül tekintünk abba a sajtáságos rendbe, hogy mások, talán szintén százezeren, meggazdagodnak vagy legalább sokat keresnek azon, hogy polgártársainak szinte erkölcsei megnyugvást juttat az, hogy ugyancsak részesei lehetnek a megszenvedésnek. Vagyunk néhány százezeren, milliók is, akikről vámot szednek azért, hogy nem gazdagodtak meg, hogy a gondjuk szertelenné gyarapodott, s hogy nekik a háboru nem hozott egyebet, csak lelki földültséget vagy gyászt vagy jövőndöbe való izgatott belebámulást. Mi vagyunk azok, akikre nem illik rá az, amit szerte hirdetnek, hogy tenger a pénz, hogy sohasem volt annyi pénz, mint most. Mi a nagy lázas világlelküismeret vagyunk s a háboru inaságának, nyomorának tanúságtevői is vagyunk. Mi vagyunk a nép, a nemzetnek az a része, amelyre nem vigyorgnak rá a konjunkturalisok.

Tenger a pénz, soha sem volt annyi pénz, mint most... talán ez a szállóige, ez a szertetalakodó hír az oka annak, hogy nálunk sehol sem láttak hozzá ugnyezett »véres komolysággal« a megélhetésnek a kon-

junkturalis haszon ellen való megvédéshez. Az elv kedvéért egy-egy elszántabb akarózás hirtelen rárontott a haszonhajszolóik egyik-másik mellékartományára, de az árdrágítás igazi szervezeteihez, igazi mestereihez és magának az árdrágításnak szerteágazó mechanizmusához nem mert hozzáférközni. Amikor annyi millió ember az életét odaáldozza az ország védelmének, amikor annyi egzisztencia megdőlt, amikor annyi megélhetési lehetőség megszűnt, amikor a szegénység olyan rettenetes toborzást végez azok közt, akiknek nem hasznos a háboru; minden kormányzati és igazgatási rendelkezésnek, amely az árdrágításnak útját akarja állítani, azt a tételt kellene érvényesítenie, hogy minden háborus konjunkturalis haszon bűn és erkölcstelenség, de érvényesítenie kell ezt az árdrágítás egész vonalán. Mindenkiel szemben, aki tulzott, az életet megnehezítő hasznót szed valamely árun, az östermelőtől kezdve addig az emberig, aki az értékesítés utolsó állomásán lesi a szertelen hasznót.

Ha egyéb nem, — az az egy szempont

Katonáink az ütközetben.

(A harcosok pszichológiája.)

— Harctéri levél. —

A háborus hírek rohanása izgat mindenkit s fölvetődik egy-egy kérdés, a melyre próbálunk vagy akarunk megfelelni. Ezek közül való az is, hogyan viselkedik a katona, a mikor tűzbe kerül. Mit érez, mit gondol s milyenek a háboru tüzének lélektani hatásai. A most vívódó felek nem azok, a kik apáik voltak, a most küzdő emberek mások, mint a régi harcosok, így nem egy új érdekesség, új vonás, új lélektani megnyilatkozás születtek a puskapor füstös levegőben, a hol embermilliók akarják fegyverük erejével rákényszeríteni a másik embermillióra a maguk akarátát.

Az utazás, a szállítás, a felvonulás mozgalmassága, részletei, a nagy tömeg elnyomja azokat a gondolatokat, a melyeket ez a tudat eszholhatna ki belőlünk. Nótásan hangos minden katonavonaton, a legények vidámak, a tisztek bizakodók. A halálra senki sem gondol, ez utóljára kísérti az embert. Sejtések, előérzések nincsenek. Topolitikus lelki funkció csak a kifinomodott, magányos, rendszeren zárkózott ember sajtásága. Az efféle megnyilatkozást lehetetlenné teszi a tömeg, a folytonos mozgás, változás, az ezer meg ezer új helyzet. Olyanokkal is beszéltem, a kik naplót vezettek. És csodálatos, ezek a naplók szárazak, mint a főkőnyv. Az érzélgésnek semmi helye sincs, úgy látszik, a háboruban. A mi érzélgőség a háboruhoz tapad, azt az otthonmaradottak gyártják.

A háboruban, a mikor minden tele van feszültséggel, a mikor az egész helyzet olyan, mint a kisülésre kész, árammal teli leidei palacska, a legnyomasztóbb érzés a várakozás. A legények hallják a táborból az ágyuszót, esetleg a puskapopogást is, de kénytelenek egy helyben maradni. A lekötöttség, tehetetlenség, megbénítottság érzése teszi rájuk ólom-kezt. Össze-vissza sugnak,

is elégséges, hogy a háborus konjunkturalis haszon kiaknázó ellen mozgósítsa az államot és hatóságait, a társadalmat és polgári lelkiismeretét, hogy ugyanis a háborus üzleti konjunktura kihasználásából ki van zárva az a sok millió polgár, aki a harcstéren küzd.

Azok a százezer, azok a milliók, akik nem részesei a híres, szerte dúló gazdagodásnak, rettenetesen látják, hogy a bálvány, a konjunkturalis haszon, hogyan pusztít köztük, hogyan kifosztja őket az élethez való csekélyke utolsó joguktól. Szellemi, erkölcsei energiák erejében nem bizhatnak, s nem várhatnak semmit a polgári szolidaritástól, az állampolgári szeméremtől, az üzleti lojalitástól, s nem mernek várni semmit a kormányzattól, amelynek a keze a bajok eredetéhez nem érhet. Beigazolódik, hogy a mi polgári erőink közül hiányzik a szervezetség. Még meg se kísérelhetjük a védekezést, de még azt sem kísérelhetjük meg, hogy az ijedelmünk, az aggodalmunk, a szenvedésünk, az óhajításunk valami súlylyal, valami megszívlelést parancsoló erővel érvényesüljön.

megmarkolják a fegyverüket, odafordulnak a tisztjeikhez és kérdik, hogy mikor kerül rájuk a sor. A tisztnek ezek a legnehezebb percei. Csillapítani, visszatartani, megnyugtatni. A mikor parancsot kapnak az előnyomulásra, a mikor már az arczokon ül a közeli ütközet izgalma, a mikor érzik a csata lehelletét, megelevenedik a csapat. Megy, tör, gázol előre. A biggadt parancsnokok egész uton beszélnek. Hogy megfontoltság, nyugodtan menjenek, ne rohanjanak a tűzbe, parancs nélkül senki semmit ne tegyen. Ilyenkor ugyanis a legénységnek az az érzése, hogy csak ő neki van fegyvere, csak ő pusztíthat, törhet, zuhat. A másik érdekes motívum a kíváncsiság. Nincs katona, a ki ne volna kíváncsi az ellenségre, a ki nem akarná látni. Ez alól még a fiatal tisztek sem kivételek.

Ez hozza az első csalódást. A katona rajvonalba kerül, beássa magát, a hogy a magyar baka mondja: takarát csinál magának. E mögő lapulva tüzel. Vele szemben egy egy szürkésbarna folt, egy-egy puskacső. Erre tüzel. Eleinte bökzen bának a töltéssel, de később már nem pazarolja. Pontosan cselöz. Látja ugyanis, hogy porzik előtte az ellenséges golyó, hogy elzug a feje fölött. Egy ideig nem veszi túlságos tragikusán. De szemben vele élünkül a tűz, jön a golyó, mint a jégeső. Porzik a föld, kidől egy egy szomszédja. Az első félórában semmi. Később nyugtalan lesz. Előre szeretne menni. Egyik-másik káromkodik. Most már magukon érzik a csata kezét. Ez a csata, az első lelki változás, a melyen többé-kevésbé keresztlégy valamennyi. A ki túl van rajta, az tulesett a tűzkoresztségben is.

A puská roppog, patlog. Szemben gépfegyver. Zakatol, szórja a golyót. Idegbe hasit a hangja. Itt a legénység lö, tüzel és birkózik az indulatival. A tisztet is elfogja a csatáláz. Néha-néha föltérdel és körüljárta a messzelátóját. Előtte a végtelen hosszúságunk tetsző távolság és a mögött az ellenséges raj. A tehetetlenség, lekötöt-

ség kínos érzése szaggatja őket. Nem tud mit tenni, mit cselekedni. Érti, hogy valamit kell csinálnia, mert nem bírja ki. Mintha mázsás bilincsek szorítanák a kezét, lábát. Ekkor fölvesz egy puskát valamelyik halott legény mellől. Odafekszik a rajba és tüzel. Ekkor elfogja valami nagy, végtelen nagy megkönnyebbulás, melynél nagyzerűbb, jobban eső érzés nincs a világon. Már ő is harcol, részese a csatának, a nagy mozgalomnak, a rettentő mérkőzésnek.

A láz elmúlt. Megvan a tüzkeresztés. A baka tüzel egy gép pontosságával. Az ágyu megszólal. Új érzések váltódnak ki az emberekből. Következik a második fázis. Négy-öt óra óta ropog előttük, mellettük a fegyver. Egy-egy vonalnyt előre mentek. Nagyobb ugyan a célpont, de a lövés hatását nem látja senki. Lassan, észrevétlenül belopja magát a katona lelkébe valami rettentő vágy. Előre törni, rárohanni az ellenségre. Szemétl-szembe állani, látói hatását fegyvere erejének. Pattanáig feszült az idegrendszer, a legénység szeme szikrázik. Irtozatos erővel ragadja meg a vágy és mindenikük birkózik a katonafe-gyelemmel. A tiszték csillapítanak, rájuk szólnak, de maguk is érzik ennek a kitörő és ösztönnek titáni erejét. Végre megszólal a rohamjel. A megváltás. Egyszerre ugrik föl mind. Megvillan a bajonet, egy hurrá és lábdobogás. Aztán valami artikuláltnak hörgés a torkokon, mintha annak a kitörő indulatnak gőze futna ki a szabad levegőre. Szemben ropog a fegyver. Itt is elvágódik egy katona, ott is. De mennek előre, hajtja őket az indulat.

Arról, hogy a mikor kékítésára kerül a dolg, a mikor szemétl-szemben állanak, a mikor ember-ember ellen harcol, alig tud valaki valami megfigyelést adni. Itt úgy látszik megszűnik a

megfigyelés, megakad, belefulad a vadul kavargó indulatba. Csak annyit tudunk, hogy érezzük, hogy koppan a puská a, mikor az ellenségre sujtott, érezzük, hogy a talpunk alatt valaki vonaglik, látjuk, hogy egy ellenséges katona elvágódik és tudjuk, hogy ha nem minden erejével küzd, vége van.

Roham után jön a bágyadság, a fölajzott idegek kiegyenlítésére törekednek. A reakció beáll és beáll a vágya a pihenésnek, nyugalomnak. De csak akkor, ha nincs ellenség a küzdő előtt. Ha csak egyet is lát, megy utána, üzi, kergeti. Az üldözést már más csapat végzi. Emezt pihen. A legények zihálnak, ezőtlan, csendes valamennyi. Döröghet az ágyu, szólhat a puská, nem törődnek vele. Sejtik, érzik, hogy a mi ágyunk beszél. Előkerül a pipa. Rágyujtanak. A széljárás mohón kapkodja a füstöt, mintha az ágyu haragos gőze volna.

A legrettentőbb azonban, a mikor az ellen-séges tüzéréség a mi vonalainkat ágyuzza. A jól célzó srappell ott robbanik a raj feje fölött. Haragos színi füst ömlik belőle. Lenn a sorban vonaglik néhány ember. És jön a második, harmadik, negyedik, tizedik. Az imént egy csapat fölött valóságos haragos piros baldakint vont a srappell-zápor. Az onnan kikért katonák azt mondják, hogy az eget sem látták a folyton robbanó srappellektől. Ilyenkor az emberekre ránehezedik a tehetetlenség borzalmas érzése. Tudja, hogy a kezében szorongatott puská semmi ehhez a rettentő golyóhoz képest. Nem tud ellene védekezni. Akarat nélkül fekszik feszülten, nyomott lelkiállapotban.

A mikor látjuk, hogy a mi tüzéréségünk akciója milyen, elmúlik az ágyuláz. A csapatok elevenebben kezelik a puskát és várják megint a rohamjelt, a mely szemétl-szembe viszi őket az ellenségre. . . .

K. L.

Egy román politikus nyilatkozata a háborúról.

Predeál, nov. 17.

Nenitzescu D., volt romániai kereskedelem-ügyi miniszter a Majorescu-kormányban, a ki a háború kitörése óta állandóan és fenntartás nélkül követeli Romániának a központi hatalmakhoz való csatlakozását, a „Steagul” tudósítója előtt felette érdekesen nyilatkozott Románia helyzetéről az aktuális háborús kérdések kapcsán.

— A háború — ugymond a volt miniszter — a mint ezt ma már minden jel mutatja, a központi hatalmak győzelmével fog végződni. Az antant nagyon elszámította magát ebben a háboruban még a katonasági létszám dolgában is, mert nem számolt a német organizációval, a mely olyan imponánsul tökéletes, hogy még a szövetségeseink hadait is ellátja tisztekkel.

A volt miniszter kimerítően nyilatkozott azután Németország őriási pézúgói erejéről és elosztatta a központi hatalmak kiéheztetéséről szóló tévhitét.

— Franciaország — jelentette ki azután teljes határozottsággal — már nem folytathatja sokáig a háborút. Területének tekintélyes részében a németek az urak és pedig a kereskedelmi és ipari szempontokból nagyon fontos szén- és vastermő vidékeken.

Nenitzescu azután nagyon szomorú képét festette Franciaország és Oroszország gazdasági helyzetének, ez utóbbi teljes katonai összemlársának, majd szőszerint így folytatta:

— Egyedül Anglia nincs eléggé megrázva és van elszánva a háború további kinyújtására. De Anglia Egyiptomban lesz majd síven találva. Egyiptom a balkáni német akció csélja és akkor majd nem lesz messze a béke sem többé. — A mi Olaszországot illeti — ugymond a román államférfiu — bizonyos, hogy akcióba lépése egy csapet sem változtatott a harczeri helyzetet, sőt, éppen az ő beavatkozása óta szenvedte Oroszország a legsúlyosabb vereségeket. — Mihelyt néhez ágyuk és municzió érkezik Konstantinápolyba, Gallipoli végleg felszabadul, másrészt pedig megindul a német török akció Egyiptom ellen. Ettől a pillanattól kezdve Anglia, a mely Egyiptom fe-

letti uralmában és India felé vezető közvetlen útjában fenyegetve lesz, hajlandónak fog mutatkozni a békekötésre. Ez a pillanat Románia részére nagyon nehéz lesz, mert a krízis folyamán nem folytatott elég szilárd politikát. Megtörténhetik, hogy a béke egy határozatlan nemzetközi helyzettel és egy megnagyobbodott Bulgáriával talál majd szemben bennünket.

Fizetésemelés, vagy előléptetés.

— A kormány a köztisztviselőkért. —

Jelentettük, hogy a kormány segítóakciója folytán az összes állami, városi és megyei tisztviselők januártól fizetésük 20 százalékát kapják drágasági segély címen. Híradásunkat azzal egészítjük ki, hogy a belügyminiszter két alternatívát terjeszt a parlament elé a nem állami tisztviselők segélyezhetése érdekében.

— Javasolni fogja, hogy az összes XI. fizetési osztályba tartozó tisztviselők lépjenek a X. fizetési osztályba és természetesen a többi tisztviselők is egy fizetési osztállyal előlépjenek.

Ha ezt a javaslatot nem fogadná el a parlament, akkor a belügyi kormányzathoz tartozó közbiztoságok tisztviselői segélyezésére körülbelül harminczmillió koronát kér a belügyi kormány a parlamenttől. Ez összeg végleges megállapítása céljából kérte a belügyminiszter Marostordavármegyétől és Marosvásárhely városától a tisztviselők fizetésére vonatkozó adatokat.

Ebből a harminczmillió koronából drágasági segélyben részesülnének a belügyminiszteri tisztviselők, a belügyi kirendeltségek tisztviselői, a városi és vármegyei törvényhatóságok tisztviselői.

Köztisztviselőink a háború alatt derekasan megállották a helyüket, nemcsak köteleességűdásból, hanem hazafias lelkesedésből végezték el hadbavonult társaik munkáját is, megérdemlik tehát előléptetés és kitüntetés címén is a drágasági segélyt.

Van azonban a városnak igen sok alkalmazottja, a fizetési osztályokba nem sorozott kis egzisztenciájú, akik még jobban szenvednek a nagy élelmiszervedrágáság sulya alatt. Toljese megnyug-

vással tehát csak akkor fogadhatnánk ezt a kormányakciózt, ha gondoskodás történne ezekről a kis egzisztenciájúkról is.

HIREK.

Békelyudvarhely, nov. 21.

Hőseink karácsonya.

Mossze a tél véres és gyilkos fergetegétől, védett és biztos meleg szobákban itthonlól, vagy dolgozóknak a közeledő karácsony szépséges ünnepeén fokozott mértékben kell gondolatunkat a harczerén küzdő drága fiaink felé irányítanunk. Minden, a legkisebb adomány is, nagy jelentőséget kap oda künn a harczerén, hol vitézeink mindenhez hozzászoktak, csak éppen a gyöngéd-séghez, a kedvességhez nem. A Hadsegélyző hivatal garanciát nyujt, hogy az ország közönsé-gének filléreiből olyan tárgyak szereztetnek és küldetnek el a harczerére, mely mindenképpen alkalmas célzt szolgált és a mellett az itthon-levők ragaszkodását, gyöngéd figyelmét méltóan kifejezi. Ezért tettünk le ez alkalommal a ma-gunk részéről, hogy a karácsonyi ajándékozást olyan formában eszközöljük, mint a mult évben, a mikor mi szereztük be és gondos női kezzel csomagoltattuk a szent karácsonyi ajándékokat, melyek hogy milyen hatást váltottak ki, bizony-ságot szolgált a százával érkezett katona kö-zönszön levél. Ez idén az ajándékokra csak pénz-beli adományokat kérünk, melyeket aztán a köz-pontnak szolgáltunk be. Hisszük, nem marad el egyetlen ember sem, ki filléréivel a szent czebra fel ne keresne. Kérjük és várjuk az adom-ányokat.

A becsület mezején.

K. Laux-Konstanz költeménye.

1. *Tompán, kimerten perg a dobszó
A harcmezőn. Az est hőszel.
Egy holtra sebzett búszke harcsozt
Új sírba most temetnek el.*
2. *Bajtársak jönnek mindenünnen,
Hallgat, komoly a gyászmenet.
Szerették. Tudják, hogy vitézebb
Közöttük senkiszem lehet.*
3. *Szóltan imádság száll az égbe,
Szemekből itt-ott könny pereg
És bucsuzásul fegyverekkel
A száad áll és liszteleg.*
4. *S miközben otthon az apáért
Egy kis család fohászkozik,
Remelve, várua visszajött —
Ó már a sírban álmodik . . .*

Ford.: Szemlér Ferenc.

A társadalom áldozatkéssége. Az Udvarhelyi Híradó szerkesztősége ujabban a következő adományokat vette és hálásan nyugtázza:

Katonák karácsonyi ajándékára: Fenyédi róm. kath. hívek halottaknapji világitás megváltása címén 17 K, Paczek Jenőné 5 K, Dr. Papp Ferenc oklándi ügyvéd koszoru megváltása címén Dr. Hinléder Ernő és Dr. Hinléder Ákos 10—10 K, összesen 42 korona.

Bolgár Vörös Keresetnek: Anonymus 20 K. **Katonák meleg óvóruhárára:** Anonymus 30 K, Erke di fogyasztási szövetkezet 50 K, kimutatott gyűjtésünk 246 K, összesen 326 K.

A helybeli sebesült katonák karácsonyi ajándékára: Dr. Papp Ferenc oklándi ügyvéd koszoru megváltása címén Dr. Valentsik Ferenc 10 korona.

Estély a szegény gyermekek javára. A Jótékony négyjelt választmányra, mint jeleztük, decz. 6-án fogja műsoros estélyét megtartani. A rendezőbizottság, a mint értesülünk, a tartalmas szép és aktuális program összejáitására lankadatlan munkál és így a 82-ös katonaszernek felajánlott szives közreműködésén kívül lesz alkalmi beszéd, szavalat, énekszóló, dialog jelenet

stb. stb., szóval sok minden, a mi külön-külön és egyúttesen a közönségnek szórakoztató, kedves estét jelent. A szent cölnt szolgáló ostén kétségeinkívül ott lesz e város társadalmi rend és rang különbség nélkül, mert az áldozatkész támogatás nyomán sok-sok árva arczáról szárad fel a legördülő könnyecsepp.

Adakozunk a beteg katonák karácsonyi ajándékára. A Vereskereszt székelyudvarhelyi főkegyeltemének tevékeny és melegen érző szívéről ismeretes elnökújja Dr. Valentsik Ferenczné az idén is gondoskodni akar arról, hogy azok a beteg katonák, kik az idén is a szent karácsony ünnepestől ötvektől távol kénytelenek tölteni, a keresztényi szeretet melegét érezzék. Minden egyes beteg katonát karácsonyi ajándékkal akar meglepni. Evégből mozgalmat is indított. Felhívjuk tehát mi is a mélyen tisztelt közönséget, hogy áldozatkészességét ne vonja meg ettől a cséltől. Adományokat ezen célra a kiadóhivatal elfogad és rendeltetési helyére juttatja.

Halálozás. *Schneider* József ny. sóbánnyhivatali tisztviselő életének 69-ik, boldog házasságának 46-ik évében Parajdon elhunyt. A köztestületben álló férfinak Parajd társadalmi egy tevékeny tagját veszítette el. Temetése ma, vasárnap d. u. 2 órakor lesz Parajdon. Halálát neje özv. *Schneider* Józsefné szül. *Kencse* Mária és kiterjedt rokonság gyászolja. Nyugodjék békében.

Dr. *Papp* Ferencz ügyvéd, az Udvarhely-megyei Takarékpénztár oklándi főkjának alapítása óta jogtanácsosa e hó 19-én életének 50 ik évében elhunyt. Halála a megye társadalmában, melynek tevékenységével közkedvelt tagja volt, mély részvételt keltett. Elhunytát neje, özv. *Papp* Ferenczné szül. *Lengyel* Gizella és kiterjedt rokonság gyászolja. Temetése ma, vasárnap d. u. 1/2 2 órakor lesz Oklándon. Emléke legyen áldott.

Könsch Ignác nyug. polg. iskolai tanár életének 66-ik évében f. hó 17-én reggel 1/3 4 órakor Nagyszombatban elhunyt. *Jaklowsky* Dénes főgimnáziumi tanár a boldogultban apóst gyászolja.

1.431,250 korona hadikölcsönre. Az Udvarhelymegyei Takarékpénztár igazgatósága e héten tartott ülésében számolt be a vezérigazgató, hogy az intézet a harmadik hadikölcsön jegyzése sikerének érdekében erejét szinte feláldozó tevékenységet fejtett ki. A pénztárnál — az általa közvetített jegyzéseken kívül — a harmadik hadikölcsönre 673,800 K-t jegyeztek. A pénztárnál az I-ő hadikölcsönre 415,650 K-t, a II-ik hadikölcsönre 341,800 K-t, s így összesen 1 millió 431 ezer 250 korona jegyzés történt. Ezen csaknem másfélmillió jegyzéssel az Udvarhelymegyei Takarékpénztár az ország összes vidéki pénzüzetetei közt az egyik vezető helyre került, a mi a szép czél érdekében kifejtett megértő, önzetlen munkáról tett bizonyosságot, a mint-hogy általában megállapíthatjuk, miszerint a megyebeli pénztárak kivétel nélkül készséggel állottak a jegyzés terén a közönség rendelkezésére.

A városi virilisek. Székelyudvarhely városi virilise névjegyzékének összeállítására kiküldött bizottság *Soó* Gáspár elnökletével a napokban tartott ülésében tárgyalta és állapította meg az 1916. évre érvényesülendő virilisek névsorát a következő eredménnyel: Szöllősi Samu (5190 K), Fábrián József, Ugron Ákos, Florián Bogdán, Pál István, Ref. kollegium, Dr. Horváth Károly, Szabó Ferencz örökösai, Süksöd Miklós, Persián János, Koncz Ármán, Dr. Valentsik Ferencz, Dr. Vass Lajos, Sámaon Lajos, Dr. Szöllősi Ödön, Tassaly József, Tompa Árpád, Csanády Zalán, Gáspár Balázs, Ferenegyel Gyula, Tamás Albert, Ref. egyház, Dr. Hinléder Ákos, Dr. Váró Géza, Gábor Márton, Sterba Ödön, Szentí Balint, Gergely Ferencz örökösai, Kovács Dénes, Rösler Károly, Dr. Ráczkóv Samu, Dr. Imreh Domokos, Ferencz Ferencz, Dr. Solymosey István, Becsek Aladár, Gáspár József, Fekete Bénián, Kovács Dániel, Dr. Lányi Imre, Soó Gáspár (572 K); póttagok: Szentferenczrendiek, Fröhlich Ottó, Dr. Hinléder Ernő, özv. Biró Albertné, Dr. Demeter

Károly, Orbán Dénes, Martinovics Szilárd, Hein Pál, Gónczy Lajos, Barkóczy Albert (486 K).

Óvoda megnyitán. Illetékes helyről vett értesülésünk szerint a szülők érdekében közöljük, hogy az óvoda Szombatfalván Bátor Orbán Balás utcában hétfőn e hó 22-én nyílik meg. A másik óvoda Szentimre-utca Szabadyné féle házban már régebben működik.

Itt a tél. Szerdán lehullott a hó. Az első pillanatban nagy erővel indult el a fiatal tél és két marokkal úgy szórta fehérését, hogy kúnna a határban méteres fehér lepel vont be mindent. Hó hintette be a hegyek ormait és a völgyeket s az elcsúszott levél hópehelyekkel versenyt karikázza esett a földre. A hóval megjött a hideg is, s bár csak a kora reggeli órákban került a higanyn a 0 alá, egész héten át csipős hideg volt, mely kellemetlen izelítől szolgált az év legnehezebb időszakából. A fagy egybőrűnt a havasolja községekben már kifeszítette terítőjét a vizek fölél s alig lehet remény, hogy ez évben már visszacsátálja azt, amit hebehurján most elkövetett.

Hálókocsik közlekedése. A hálókocsi-társaság e héttől kezdve Budapest és Brassó között a hálókocsi-járatokat újból beillesztette és pedig aképpen, hogy a Budapest keleti pályaudvarról 2 óra 10 perczkor induló gyorsvonathoz csatoltat kocsit, amely másnap reggel 5 óra 16 perczkor érkezik Brassóba. Onnan visszafelé — ugyancsak Aradon át — a 10 óra 8 perczkor Brassóba induló gyorsvonathoz csatolnak kocsit, amely Budapestre érkezik a keleti pályaudvaron 1 óra 25 perczkor.

x Az Erdékes Újság háborús albumából most jelent meg tizenkét gyönyörű képpel a harmadik sorozat. Az első két sorozatnak oly nagy sikere volt, hogy a füzeteket az országban hamarosan szétkapkodták. Miután a képek oly érdekesek és szépek, hogy vetekednek a legművészesebb festményekkel, ennek a sorozatnak is meg lesz nagy népszerűsége. A toka foglalt tizenkét képből álló harmadik sorozat ára, szállítással együtt 2 korona és megrendelhető az Erdékes Újság kiadóhivatalánál, V. Vilmos császár-ut 78.

Neveljük fiainkat katonatisztokká. November huszontötdike nevezetes dátum mind azoknak a magyar ifjaknak, akik 1898-ban, vagy 1899-ben születén, most a katonatiszti pályára öhajtanának lépni. Öhajításuk teljesülhet, ha egyébként a feltételeknek megfelelnek. És ezek ma nagyon enyhék. Talán soha egy emberéletben nem lesz ilyen kedvező, könnyű alkalom erre a fényesnek ígérkező életpályára való léphetésére, mint most ebben az esztendőben. Noha már a tanév előrehaladt és így a polgári életpályákra ölkészít mindennemű tanfolyam ajtajai már zárva vannak: a katonai képzőintézetek még mindig nyitva állanak a magyar ifjuság előtt, mert a honvédelmi minisztérium éppen úgy, mint a közös hadügyi minisztérium ebben az évben, kibővített, rendkívüli tanfolyamokat engedélyezett a magyar ifjak számára a honvéd Ludovika-Akadémiában, másfelől a közös katonai akadémiában és hadapród iskolákban. A folyamodványokat ezekben a katonatiszti képzőintézetekbe való felvételt íránt ez év november 25-ik napjáig kell benyújtani. A Ludovika-Akadémiában és a közös Akadémiákba csak érettség bizonyítvánnyal pályázhatnak ifjaink. Most elegendő a felvételtel, ha valaki csak a hetedik osztályt végezte el a középiskolának. Tehát olyan ifjak is bejuthatnak, akik most járnak a nyolczadik osztályba. A wieneni-neustadti akadémiába pedig szívesen felvesznek olyan ifjakat is, akik előbb a Ludovika Akadémiában pályáztak, a felvételi vizsgát ott le is tették, mindazonáltal ott a férőhelyek kevesebb száma miatt felvehetők nem voltak. A cs. és kir. hadapródiskolák III ik osztályába való felvételekhez elegendő a középiskola, vagy polgári iskola hatodik osztályának elvégzése. A felvételi vizsga szabálya szerint német nyelven történik ugyan, de ez az ösdi követelmény is ezuttal már ugyanzólván szinte csaknem forma-ság. Elegendő, ha a jelölt a német nyelvi szófűzésben jártas. Feladatainak tüzetesebb kifejezéséhez saját anyanyelvét — a magyart — használhatja. A katonatiszti pályára nem utolsó pálya lesz a háború után sara. Sőt elsőrangú lesz a békekötés után is. Békében is szükség lesz katonaságra, ezenképpen hát tisztikarra is. Ideális oldala pedig a dolognak az, hogy magyar tisztikart akar a kormány nevelni még a közös hadsereg számára is. Mentül több a magyar tiszt a közös hadseregben: annál magyarabb lesz még a közös hadsereg is. Ezt értsék meg mindazok, akiket az ilyen kérdések közelről érintenek.

A képviselőtestület kiegészítése. Székelyudvarhely város képviselőtestülete azon választott tagjainak, kik 1909. évi decemberben megajelt választás alkalmával léptek a testület kötelékébe, megválasztása a folyó év végével lejár. A város polgármestere a választás megajtése céljából a szükséges intézkedéseket már megtette, melynek keretében a tagokat választó országgyűlösi képviselőválasztók névsorát összeíratta és közzemlére tette. A városi képviselőválasztók száma 1025. A képviselőtestületi tagválasztást december hó második felében fogják megtartani. Választásra 20 rendes és 10 póttagkerül.

A székelykeresztúri Jótékony Nőegyesület gyűlése. A keresztúri Nőegyesület iment tartott közgyűléséről a következő sorokot vettük: A székelykeresztúri nőegyesület történetében kimagaölő nap lesz a november 13-ika, a melyen a Nőegyesület közgyűlését tartotta. A közgyűlést Ugron Zoltáné alelnök nyitotta meg e kitűzte az elnök választást. A közgyűlés elnöké egyhangú lelkesedéssel Gyárfás Endrénét választotta meg, a ki szép beszéddel foglalta el az elnöki székét és egyben bejelentette, hogy néhai nővére özv. Bátor Györffy Gézané szül. Katona Margit nevére a székelykeresztúri Jótékony Nőegyesülethez 1500 K alapítványt tesz s ezen kívül a városi szegények karácsonyi segélyezésére 200 K-t ad. Ezuttan Gyárfás Endre bejelentette, hogy néhai nővére Gyárfás Málna emlékére az egyesületnél 200 K alapítványt tesz és az egyesületnek alapító tagja lesz 20 K alapítói díjjal. Közgyűlés e nemes szívű bejelentéseket mély megilletődéssel vette tudomásul és *Szentmártoni* Kálmán titkár indítványára elhatározta, hogy az alapítványokat, adományokat hálával elfogadja. Elnök ezuttan kitűzte az alelnök választást. A közgyűlés alelnöké, szintén egyhangulag özv. *Sándor* Jánosné választotta meg. A közgyűlés után választmányi gyűlés volt, melyen először is a titkár üdvözölte a választmány nevében az új ölnököket. Ezuttan a választmány elhatározta, hogy az egyesületi szellem ébrentartásáért havonként tart egy kötdestélyt s felajánlja, hogy a nőegyleti tagok ezen összejöveteleken örömet munkáljanak a Vörös Kereszt-egyesület céljaira. Majd a városi szegények karácsonyi segélyezését tárgyalta a választmány, mely célra minden választmányi tag 2 K-t ajánlott fel. Ha a közgyűlésen Gyárfás Endre és neje által tett alapítványaihoz, adományokhoz hozzá számítjuk a választmányi gyűlésen terményben, élelemben tett adományukat, egy 2000 K-t meghaladó összeget számolhatunk el és nyugtáztunk a szegények javára. A jótett jutalmát önmagában hordja.

Gyorsan romló cikkek tartalmazó küldemények feladásától a hidegebb idő beálltáig a saját jól felfogott érdekében mindenki tartózkodjék, mert a mai vasuti közlekedési viszonyok mellett a postai csomagok, még a Budapestre szólók is, legfeljebb a feladást követő negyedik napon juthatnak a címzett kezébe.

Székelyudvarhely város föléstendjeje. A város folyó év I-ő felében történt adminisztrációjáról és gazdasági mozaikáról az iment tartott közgyűlésében a polgármester a következőkben számolt be: A városi tanácshoz 5708 ügydarab érkezett iktatóra. Az áruszákhöz 965, a rendőrséghez közigazgatási 909, kibárgási 133, bírósági 88, bünyügyi 50 drbot adtak be. Iparigazolványt 7 esetben adtak ki. A közpénztár bevétele 150126 K, kiadása 176724 K, következő év-alap bevétele 2315 K, szegény-alap bevétele 4780 K volt. A városi adóhival egyenesadóban 35700 K, illetékben 1560 K, községi adóban 25029 K, kamarai illetékben 260 K, fegyveradóban 14 K, hadmentességi díjban 274 K, betegápdíjban 1273 K, utadóban 1938 K, megyei pótdobban 909 K, városi illetékben 731 K-t vételezett be. A gazdasági állapotot a következő adatok ismertetik: a város állatállománya áll 1107 marhából, 32 bivalyból, 205 lóból és 512 sertésből. A megtartott országos vásárokon 3456 marha és 302 lovat, a heti vásárokon pedig 1291 marha, 41 ló és 1007 sertés, köznaponok 426 marha, 693 sertés cserélt gazdát. Az egészségügyet a jelentés a következőkben ismerteti: bányárhímöl 5, toroklob 4, hasi hagymá 13, kanyaró 26, vörheny 4, szamarhurut 2 esetben fordult elő. Született 113 gyermek és pedig 58 leány, 55 fiu,

halva 6; elhalt 184 egyén, férfi 133, nő 81. Házasodott 78 pár. A vámbivaltalhoz befolyt 11673 K, a fogyasztási adó címén pedig 33204 K-t vett be a város.

Árva gyermekek felruházása. A Székelyudvarhelyre kihelyezett 280 állami árva gyermek részére a hét szerdőjén osztotta ki a felügyelő bizottság előkészítette a megküldött téli meleg ruhákat. Egyszerű volt az esemény, de lényegében 280 árva számára a hidegtől kímált könyvűt tartotta vissza a mentette meg őket attól a szívet facsaró szenvedéstől, mit az ilyeneknek két kézzel szokott osztani a végzet. Megdöbben az ember lelki jólja, ha végig néz ezeken az apátlan, anyátlan gyermekekön; egyiket a becsület ezereik s az összezsúrt arca mutatja az élet első éveiben rászakadt nyomor és szenvedés óriási súlyát, másikat a titoktalanülles folytán elcsigázódott test, vézna végtagok árulják el a fizikai élet mostohaágait; egy másikkal szeméből csak úgy beszél a lelki degenerálás, szinte hogy világos képekben nem áll az ember előtt a gyermek egész múltja. Mindenikről olvasható valami abból a rejtejt világból, hová az emberek, főleg a bűnöző, lelkiismeretlen szülők egy egész bűnös élet szenvedést eldugni, rakározni kénytelenek. A szülők lelkiismeret engesztolójának megbillenése termeli ezt a sok gyermeket, kiknek köréből a beszédes szenvedések középete az érző ember szívesen menekül, hisz kinek volna kedve olvasni a gyermekek révedező tekintetéből az életnek ezernyi nyomorát és esélyét, melyeket a gyermeknek valaha átélniök kellett. Az országban szinte csatagó, kitaszított gyermekek száz-ezreiről már 65 ezeret karolt föl az állam s helyezte gondviselés alá egyes városok lakosainál. Ebből a rémitő számból van Székelyudvarhelyen is 280, akiket az emberi irgalom meleggelt, ruházattal, neveléssel lát el, hogy valaha hasznát tév tagjai legyenek ennek a vérző hazának. Az országosan kiépített szervezethez főljka a székelyudvarhelyi menhely telep is, a rajta elhelyezett 280 gyermekkel, felügyelővel és az áldozatkész felügyelőbizottsággal. Nem kicsinylendő ennek a bizottságnak munkája, mikor 280 árva nevelési, ellátási gondja nehezedik rá ebben az anyagelvtől világban, mikor mindenkinke gondja, baja kelle-tlenül is több van, épen azért a legnagyobb elismeréssel adózunk a gondozóknak s hívjuk segítségükre a társadalom minden áldozatkész tagját. A segély nyújtásnál nem csak az anyagiakra gondolunk, hanem főképp az erkölcsiekre. A gyermekek támogatását kérjük a gondos nevelés érdekében. Legyen mindenki figyelemmel a gyermekek eljárásai iránt. A jó szívből jövő cselekedet, a helyen való okos intelem, s az egész társadalomnak rokonszerve, tetteiken megnyilvánuló nemes érzése sokat fog javítani azokon a hiányokon, melyek a magyar gyermekvédelem ügyén ma mutatkoznak, de mindenesetre legtöbbet segítene, ha a törvény az árvaakat egy felépítendő áruházba tömöríteni, hol a nevelés intenzitása folytán a gondozói rendszer tulkapasaitól megóvva, — adná át a tisztességes polgári életnek. Ez a legcélszerűbb és azma megvalósulása anyagi gyűngöseségnek amitt azonban messze van. Addig még sokszor felvonul a bizottság és gyakran összejöhetnek közöttük az árvaik, menekvést keresni nemcsak a természet zordasága, de az emberi keblek hidegsége ellen is...

Színházi hét.

A színház és mozi harcza az egész világon azzal végződött, hogy nincs győztes és nincs legyőzött, mind a két szórakozás megfér egymás mellett, mindegyiknek meg van a maga publikuma. Csak úgy látszik, nálunk győri le a mozi a színház, mert minél több színi előadást nézünk végig, annál többször halljuk a sóhajtást: Istenem, mikor lesz már mozi!... És ez teljesen érthető is. A néző, bár a vászon mozgó alakoktól nem kap költői szót, mely gondolatot, elmébe megjegyzést vagy áradó szenvedélyt s így kénytelen a saját sokszor üres lelkéből a szöveget a látottakhoz fűzni, ami legtöbbször csak ennyiből áll: no lám... eja... mi a csoda... és több hasonló, mégis nem kénytelen végig szenvedni azt az összevisszaságot, izléstelenéget, ügyetlenséget, ami például a Kis gróf előadását jellemezte. Mert a moziban minden szép simán megy (ha csak a film el nem szakad), a színházban pedig — ott is lehetne minden szépen, csak ahhoz több ambíció, gondos rendezés és bizony itt-ott több tehetség is kellene. Nem elég a közönséget becsodítani, ki is kell azt elégiteni, mert különben nem áll ko-

télnék s a következő estén otthon marad. Ha a színház egyszerűen csak üzlet, akkor is elvárhatja a néző, hogy a pénzéért jó árut, vagyis jó előadást kapjon.

Pedig hogy Farkas Béla társulata is képes ilyenre, mutatta mult szombaton az *Egy katona története*, melyet kifogástalan összeállításban, majdnem sugó nélkül élveztünk végig. A darab ócska, romantikus és cseppet sem valóságos. A publikum mégis ószintén gyönyörködött benne, mert a színesek játékán nem volt kivetni való. A címszerepben Farkas Béla élethűen és megragadóan ábrázolt egy nemes és szilárd jellemet. *Fekete Pál* kedves, jóízű humorral, Nagy Margit pedig mindig meleg érzéssel, szépen, egy helyütt magrázóan játszott. Annál érthetlenebb a Kis grófban, egy nem reá szabott férfi ruhában való szereplése. A *Mosítóndér* előadása is gördülékony, hibátlan volt, itt különösen *Róssahogyi Sárika* s a mindig ügyes *Puszlayné* tetszett. A hét egyik legjobb estje volt a *Hűvelly Matyi története*, amelyet helybeli kis fiuk és lányok játszottak el nagy kedvvel és sikerrel. A rendező Farkas Bélánét teljes elismerés illeti.

A többi előadásról nincs mit mondanunk. Volt egy ifjúsági délután is, a *Csigány-tó* adatai, Szigligeti jeles népszínművét. Az előadás teljesen tönkretette a mű minden szépségét. A színházat zsúfolásig megtöltö és negyven filléretet pontosan lefizető ifjúság ebből ugyan semmit sem okult, de annál többet boszankodott.

A harmadik hadikölcsön.

— Az udvarhelymegyei újabb jegyzések. —

Ha még mind nincsenek is összegyűjtve az adatok, azért meg lehet állapítani, hogy a harmadik hadikölcsön-jegyzés Udvarhelyvármegyében felülmutta a két első sikerét, bár kétségtelen, hogy igen nagy azok száma, kikre a jegyzés tekeretében joggal lehetett számítani és akik távol-létükkel tündökölnék.

Ujabbban a következő jegyzéseket sorolhatjuk fel.

Az Udvarhelymegyei takarékpénztárnál jegyzettek: Hodgys Albert (Kányád) 2000 K, Unit. egyh. alap (Gyepes) 1700, György Lázár (Márfalva) 400, Széles Sára (Kecset) 200, Gábor Márton 500, Gedő Julis (Homoródszentpéter) 200, Deák Mózes (Sepsikálnok) 1000, Udvarhelyvármegye gyámpénztár 20000, Lerdekt Anna kiskorú gyámpénztár által 20000, Demeter István 29. honv. gy. ezred, hadnagy harcztérről 500, Állami iskola Derzi G. alap (Kissolyos) 150, Unitárius egyház (Firtosvára) 200, József János (Firtosvára) 300, Sófai Aroné (Firtosvára) 100, Györfi Ferenc (Firtosvára) 100, Márton Ferenc (Firtosvára) 100, András Miklósné (Firtosvára) 50, Szentgyörgyi Mózes (Székelykeresztúr) 2500, Dimén Ábel (Homoródszentpál) 500, Dimén Ezeias (Homoródszentpál) 100, Dimén Emma (Homoródszentpál) 100, Dimén Máriuskó (Homoródszentpál) 50, Kovács Bálint (Oklánd) 50, Elekes Andrásné (Oklánd) 100, Pál János (Oklánd) 200, Imre Sándor (Homoródszentpál) 1000, Szolga Rebeka (Oklánd) 200, Sándor Gergely (Kénes) 100, Dávid Erzi (Fenyéd) 1000, Zetelaki templom népruvelési-alap 5000, Zetelaki templom regálé és irászor-alap 300, Schuller Jánosné 1000, Zárug Antal 1000, Alzner Frigyes 600, Biró Ferenc (Felsőlodogfalva) 300, Haberstumpf Károly 1400, Kozma Miklós (Fiatfalva) 200, Szentkirályi szegény alap 400, Szentkirályi szabály-alap 600, Özv. Turaj Dénésné (Zetelaka) 100, Fejes Károly (Hodgya) 6000, Fejes Lenke (Hodgya) 600, Lókodi unit. egyház 400, Demeter Irma (Sándortelke) 100, Istvánffy Erzsébet 2000, Kadicsfalvi alapok 500, Kerekes Elek (Felsőlodogfalva) 500, Gazdasági Munkás segény alap (Fenyéd) 50, Totó Károlyné (Bikafalva) 500 K.

Az udvarhelymegyei takarékpénztárnál történt jegyzések összege 673,800 K.

Az Agrártakaréképítők szövetségénél újabban jegyzettek: Özv. Koszta Imréné (Fenyéd) 400, Özv. Szabó Józsefné (Fenyéd) 200, Kovács József 200, Márfalvi közbirtokosság 10000, Ifj. Nyisztor Miklós (Székelybetlenfalva) 800, Csörgő Vencelné (Béta) 1000, Dr. Sebessy Josinty Mária (Budapest) 6000, Dr. Horváth Károly 600, Csikl Mózesné (Fenyéd) 400 K.

A Zalogkölcson-intéssel a heti jegyzései: Pap-László 5000, fenyédi Gazdakör 500, Székelyudvarhelyi közbirtokosság (második) 10,000, Olasz Gabriella 2000. Az összes jegyzések összege 77,200 K.

Az udvarhelyi járásból a következő jegyzések történtek. (Ezen számadatok egyrésze természetesen az egyes bankok jelentésében belefoglalhatók): Kányádi ev. ref. egyház 1000 K, kányádi Kovács Andrásné 500, kányádi Miklós János 100, kányádi Toró András 100, Homoródszentlászlói jegyzői körből egyesek 3000, nyikómalomfalvi Magyar Imre 1600. Szentegyházszalvi jegyzői körből egyesek 5000, Oroszhegy községből egyesek 27000, Homoródbenei közbirtokosság 16000, Székelylengyelva község 342, Farkaslakáról egyesek 8000, Kápolnásfalvi egyházi-alap 10000, Ref. egyház Kecsetkifalud 1100, Kecsetkifalud Magtár alap 1200, kecsetkifaludi Bözdi István 300, kecsetkifaludi Bözdi Péter 100, Széles Mózes Kecsetkifalud 400, Székelypálfi róm. kath. egyház 2000, székelypálfi Ilyés O. József 1000, Firtosvára unit. egyházközség 200, firtosváraljai Sófai Aroné 100, székelylengyelvi Ferenc Dénes 4000, székelylengyelvi Jere Lajos 4000, Székelypálfi róm. kath. egyház 1000, székelypálfi Csathó Ferenc 1000, Farkaslakáról egyesek 32550, székelypálfi Szabó József 1000, firtosváraljai Györfi Ferenc 100, Farkaslakáról egyesek 2000, vágási Simó Jánosné 300, Bözöz községből egyesek 20000, Agyagfalva községből egyesek 20000, Székelymuzsna községből egyesek 18500, peteki ref. egyház 2000, Petek községből egyesek 2000, Peteki hit. és fog. szövetkezett 1000, Székelyszentkirály községből egyesek 4850, Zetelaki közbirtokosság 160000, fenyédi Gálffy Istváné 100, Gálffy Dező 150, fenyédi Ilyés Jánosné 150, szenttamási András Ferenc 200, bikafalvi Tóth Károly 1000, Tóth Károlyné 500, kápolnásfalvi József Ignác 1000, Kápolnásfalvi Gazdakör 500, Oroszhegy községből egyesek 18000, Homoródbene községből 44000. A járásból összesen 419 992 koronát jegyeztek, amelyben ágilis főszolgabírójának, Szabó Gábornak készség-telentül jelentős érdeme van.

Feloldó szerkesztő: BECSEK ALADÁR.
Kiadja: a Becsek D. Fia könyvnyomda.

Vesztek 5—6 holdtárolt. A várostól nem messze. Értekezni lehet a kiadóhivatalban.

Földbérlet.

A székelyudvarhelyi református egyház a kápolna melletti tagját 1915. szept. 29-től hat esztendőre haszonbérbe adja. Zárt írásbeli ajánlatok 1915. november hó 21-én déli 12 óráig a lelkészi hivatalhoz ajánlatok be. Ugyanott tudhatók meg a feltételek is.

Kelt Székelyudvarhelyen, 1915. nov. 12.

Keblbi tanács.

Eladó két kopókutya
Vár-utca 1. szám alatt.

ad. 421—915. sz.

Bükk és tölgyfa eladási hirdetemény.

Bözödi ref. egyház folyó év november hó 28. és a következő napjain a „Vajda szállás“ és „Radostető“ erdejében tartandó nyilvános szóbeli árverésen készpénzfelvétel szálanként eladja az engedéllyel kijelölt, folyózámmal és bélyeggel ellátott 500 drb bükk és 278 drb tölgy törzsből álló fakészletet.

Kikiáltási ár a becsár, melyen alól a fak el nem adtnak.

Utóajánlatok nem fogadtnak el. Kiszállítási határidő 1916. év április 30.

A becslesi iratok és az eladási feltételek Székelykeresztúron a kezelő erdő-gondnokságnál, valamint erdőbirtokos alábbi képviselőjénél megtekinthetők.

Tompa Zsigmond,
ref. lelkész.